

ΓΕΝΙΚΟ ΘΕΜΑ:
Ο ΝΩΕ, Ο ΔΑΝΙΗΛ ΚΑΙ Ο ΙΩΒ—ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΟΥ ΖΟΥΣΑΝ ΜΙΑ ΝΙΚΗΦΟΡΑ ΖΩΗ ΣΤΗ
ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

1ο Μήνυμα

**Ζούμε και Εργαζόμαστε σύμφωνα με το Όραμα της Εποχής
για να Αλλάξουμε την Εποχή**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ιεζ 14:14, 20,
Γεν 6:8, Μτ 24:37-39, Δν 2:34-35, Ιώβ 42:5-6

- I. Ο Νώε, ο Δανιήλ και ο Ιώβ αποτελούν πρότυπα, που αποκαλύπτουν πώς μπορούμε να ζούμε μια νικηφόρα ζωή στη γραμμή της ζωής, για να εκπληρώσουμε την οικονομία του Θεού. Δηλαδή να ζούμε και να εργαζόμαστε σύμφωνα με το όραμα της εποχής για να αλλάξουμε την εποχή—**Ιεζ 14:14, 20, Γεν 2:9, Απ 2:7, 22:1-2, Μτ 24:37-39, 45-51, Δν 2:34-35, Πραξ 26:19, Β' Τιμ 4:8.
- II. Η ζωή του Νώε, του Δανιήλ και του Ιώβ αποκαλύπτει ότι ο Τριαδικός Θεός παρέχει τον εαυτό Του μέσα στον εκλεκτό λαό Του για να εκπληρώσει την οικονομία Του:**
- A. Με τον Νώε βλέπουμε τον Θεό Πατέρα με την επιθυμία Του και το σχέδιο ως προς την οικοδομή Του, αλλά και με την αιώνια πιστότητά Του, για να τηρήσει τη διαθήκη Του, που είναι ο λόγος Του—Γεν 9:12-17, Α' Κορ 1:9, Α' Ιω 1:9, Απ 4:3, 21:19-20.
 - B. Με τον Δανιήλ βλέπουμε τον Χριστό, τον Υιό, που είναι η κεντρικότητα και η παγκοσμιότητα της κίνησης του Θεού, και τη δευτέρα παρουσία του Υιού του Ανθρώπου—Δν 7:13-14, 10:4-9.
 - Γ. Με τον Ιώβ βλέπουμε τον Θεό, το Πνεύμα, με το μεταμορφωτικό έργο Του, για να εκτελέσει όσα είναι κρυμμένα στην καρδιά του Θεού προκειμένου να μπορούμε να κερδίζουμε τον Θεό, ώστε να γίνουμε Θεός κατά τη ζωή, τη φύση και την εμφάνιση, αλλά όχι κατά τη Θεότητα, για τη συλλογική έκφραση του Θεού—Ιώβ 10:13, 42:5-6, Εφ 3:9, Β' Κορ 3:18.
- III. «Ο Νώε, όμως, βρήκε χάρη μπροστά στον Κύριο»—Γεν 6:8:**
- A. Η ζωή και το έργο του Νώε αποκαλύπτουν πόσα πολλά μπορεί να κάνει η χάρη για τους πεσμένους ανθρώπους. Χάρη είναι ο θαυμάσιος Χριστός που αίρει το βάρος μας, κάνοντας τα πάντα μέσα μας, για χάρη μας και για την απόλαυσή μας—Γεν 6:1-14, Μτ 24:37-39, Β' Κορ 12:7-9:
 - 1. Η σάρκα είναι η παρουσία του διαβόλου, ενώ η χάρη είναι η παρουσία του Θεού. Προκειμένου να αντιμετωπίσουμε την παρουσία του Σατανά, χρειαζόμαστε την παρουσία του Θεού—Γεν 6:3, 8, Ρωμ 7:17-21, Εβρ 4:16, Α' Κορ 15:10.
 - 2. Η έκβαση της χάρης είναι η δικαιοσύνη. Δια της δύναμης, της ισχύς και της ζωής της χάρης μπορούμε να είμαστε δίκαιοι με τον Θεό, με τους άλλους, αλλά ακόμη και με τον εαυτό μας—Ρωμ 5:17, 21, Β' Πε 2:5.
 - B. Ο Νώε περπάτησε με τον Θεό και έχτισε την κιβωτό για την εκτέλεση της θείας οικονομίας—Γεν 6:8-22, Εβρ 11:7, Α' Πε 3:20-21, Μτ 16:18:

© 2021 Living Stream Ministry

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

1. Η πρώτη οικοδομή του Θεού στην Αγία Γραφή είναι η κιβωτός του Νώε, η οποία υποδηλώνει τον Χριστό που είναι η οικοδομή του Θεού με τον άνθρωπο. Η οικοδομή του Θεού αποτελεί έναν Θεάνθρωπο—Ιω 1:14, 2:19, Α' Κορ 3:9, 16-17, Απ 21:2, 22, Εφ 2:22, Ψλ 27:4.
2. Η οικοδομή της κιβωτού συμβολίζει την οικοδομή του συλλογικού Χριστού, την εκκλησία ως το Σώμα του Χριστού, με το στοιχείο του πλούτου του Χριστού ως το οικοδομικό υλικό—Μτ 16:18, Α' Κορ 3:9-12α, Εφ 3:8-10, 4:12.
3. Τα τρία επίπεδα της κιβωτού υποδηλώνουν τον Τριαδικό Θεό, σύμφωνα με την εμπειρία που έχουμε απ' Αυτόν. Το Πνεύμα, που υποδηλώνεται από το χαμηλότερο επίπεδο, μας φέρνει στον Υιό (Α' Πε 1:2, Ιω 16:8, 13-15), και ο Υιός μας φέρνει στον Πατέρα, ανυψώνοντας την εμπειρία μας (Ιω 14:6, Εφ 2:18, Α' Ιω 1:5, 4:8).
4. Στο τρίτο επίπεδο της κιβωτού υπήρχε μόνο ένα παράθυρο προς τον ουρανό. Αυτό υποδηλώνει ότι στην εκκλησία, στην οικοδομή του Θεού, υπάρχει μόνο μία αποκάλυψη και ένα όραμα μέσω της μοναδικής διακονίας της Καινής Διαθήκης—Γεν 6:16, Πραξ 26:19, Πρμ 29:18α, Α' Τιμ 1:3-4, Β' Κορ 3:6-9, 4:1.

IV. «Ο Δανιήλ, όμως, έβαλε στην καρδιά του να μη μολυνθεί από τα φαγητά τού βασιλιά»—Δν 1:8:

- A. Οι σημερινοί Ναζηραίοι είναι όσοι χρησιμοποιούνται από τον Θεό για να αλλάξουν την εποχή, εκείνοι που προσφέρουν τον εαυτό τους πρόθυμα στον Κύριο κατά το μεγαλείο της αφιέρωσής τους—Αρ 6:1-8, Ψλ 110:3, βλ. Κρ 7:13-18.
- B. Ο Δανιήλ μας φανερώνει τα χαρακτηριστικά των ανθρώπων που αλλάζουν την εποχή:
 1. Ο Δανιήλ ήταν διαχωρισμένος από τη γενεά που ακολουθούσε τον Σατανά—Δν 1:8, 4:26, 5:23, Φιλ 3:13-14, Απ 2:13.
 2. Ο Δανιήλ συμβάδιζε με την επιθυμία του Θεού δια του Λόγου του Θεού—Δν 9:2-4, Β' Τιμ 3:14-17, 1:13-15, βλ. Νε 8:8, 13, Δτ 17:18-20.
 3. Ο Δανιήλ συνεργαζόταν με τον Θεό δια της προσευχής Του—Δν 6:10, 9:17, 10:1-21.
 4. Ο Δανιήλ ήταν άνθρωπος που θυσίαζε τον εαυτό του, έχοντας μαρτυρικό πνεύμα—Δν 1:8, 6:10.

V. «Τότε, ο Κύριος απάντησε στον Ιώβ» (Ιώβ 38:1α). «Τότε, ο Ιώβ απάντησε στον Κύριο» (Ιώβ 42:1α). «Και ο Κύριος έστρεψε την αιχμαλωσία τού Ιώβ» (Ιώβ 42:10α):

- A. Η λογική των φίλων του Ιώβ ήταν σύμφωνα με τη γραμμή του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού, έχοντας τη σκέψη ότι τα παθήματα του Ιώβ ήταν ζήτημα της κρίσης του Θεού. Ωστόσο, μέσα από τα παθήματα του Ιώβ, ο Θεός έφθειρε τον Ιώβ για να τον κερδίσει, ώστε να μπορέσει κι ο Ιώβ να κερδίσει τον Θεό περισσότερο—Ιώβ 9:15, 11:12, 13:4, Φιλ 3:8, 12-13:
 1. Η πρόθεση του Θεού για τον Ιώβ ήταν να γκρεμίσει τον φυσικό του άνθρωπο με την τελειότητα και την ακεραιότητά του, ώστε να μπορέσει να οικοδομήσει έναν ανακαινισμένο Ιώβ με τη φύση και τις ιδιότητες του Θεού—Ιώβ 1:1, Τιτ 3:5.
 2. Ο Θεός σκόπευε να φέρει τον Ιώβ σε μια βαθύτερη αναζήτηση του Θεού, ώστε να μπορέσει ο Ιώβ να συνειδητοποιήσει ότι, στην ανθρώπινη ζωή του, είχε έλλειψη του Θεού και ότι μπορούσε να επιδιώκει τον Θεό, να κερδίζει τον Θεό και να εκφράζει τον Θεό—Κολ 2:19.

© 2021 Living Stream Ministry

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

3. Η πρόθεση του Θεού ήταν να βρίσκεται ο Ιώβ στη γραμμή του δέντρου της ζωής για να τον κάνει άνθρωπο του Θεού—Γεν 2:9, Α' Τιμ 6:11, Β' Τιμ 3:17, Εφ 3:14-21.
- Β. Ο Ιώβ αποκαλύπτει ότι η Αγία Γραφή, με τα 66 βιβλία της, αποσκοπεί σ' ένα μόνο πράγμα: ο Θεός εν Χριστώ, δια του Πνεύματος, να παρέχει τον εαυτό Του σε μας, για να γίνει η ζωή, η φύση και το παν για μας, ώστε να μπορούμε να ζούμε τον Χριστό και να εκφράζουμε τον Χριστό. Αυτή πρέπει να είναι η αρχή που διέπει τη ζωή μας—Ιώβ 10:13, Εφ 3:9, Φιλ 3:8-9, Εφ 1:22-23, 2:15, Απ 21:2.
- Γ. Ο τρόπος να ζούμε και να εργαζόμαστε κατά την αρχή αυτή είναι να θέτουμε την ύπαρξή μας και να κάνουμε τα πάντα δια του Πνεύματος, με το Πνεύμα και εν Πνεύματι, εξασκώντας το πνεύμα μας—Γαλ 5:25, Ρωμ 8:4, Φιλ 3:3, Απ 2:7, 22:17α.

© 2021 *Living Stream Ministry*

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

Ο Νώε—η Ζωή και το Έργο που Μπορούν να Αλλάξουν την Εποχή

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Γεν 6:5-22, 7:13, 16, Εβρ 11:7

I. Η Ζωή του Νώε ήταν μια ζωή που άλλαξε την εποχή—Φιλ 1:19-21α:

- A. Ο Θεός έδειξε στον Νώε την πραγματική κατάσταση του διεφθαρμένου αιώνα, στον οποίο ζούσε—Γεν 6:3, 5, 11, 13, Μτ 24:37-39, Β' Τιμ 3:1-3.
- B. «Ο Νώε, όμως, βρήκε χάρη μπροστά στον Κύριο»—Γεν 6:8:
1. Όταν ο Σατανάς έχει κάνει ό,τι μπορεί για να βλάψει την κατάσταση, υπάρχουν πάντα κάποιοι που βρίσκουν χάρη στα μάτια του Θεού, για να γίνουν εκείνοι που αλλάζουν την εποχή—βλ. Δν 1:8, 9:23, 10:11, 19.
 2. Ο κύριος σκοπός αυτής της καταγραφής στη Γένεση δεν είναι να φανερώσει την πτώση, αλλά να μας δείξει πόσα μπορεί να κάνει η χάρη του Θεού για τους πεσμένους ανθρώπους. Χάρη είναι ο ίδιος ο Θεός, η παρουσία Του, την οποία απολαμβάνουμε προκειμένου να γίνει το παν για μας, αλλά και για να κάνει τα πάντα μέσα μας, μέσα από μας και υπέρ μας. Χάρη είναι ο Θεός που έρχεται σε μας για να γίνει προμήθεια ζωής, δύναμη και το παν για μας—Ιω 1:14, 16-17, Απ 22:21:
 - α. Εκείνοι που αγαπούν τον Κύριο, Τον απολαμβάνουν ως χάρη—Εφ 6:24, Ιω 21:15-17.
 - β. Μέσω της εξάσκησης του ανθρώπινου πνεύματος, απολαμβάνουμε τη χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού, που είναι η άφθονη χορήγηση του Τριαδικού Θεού—Εβρ 10:29β, Γαλ 6:18, Φιλ 4:23, Φλμ 25, Β' Τιμ 4:22.
 - γ. Ο λόγος του Θεού είναι ο λόγος της χάρης—Πραξ 20:32, Κολ 3:16, βλ. Ιερ 15:16.
 - δ. Όταν συναθροίζομαστε με τους αγίους στη βάση της ενότητας, βιώνουμε τον επεξεργασμένο Τριαδικό Θεό ως τη χάρη της ζωής—Ψλ 133:3, Α' Πε 3:7, Πραξ 4:33, 11:23.
 - ε. Μπορούμε να βιώνουμε τον Κύριο, που είναι η αυξανόμενη και υπερεπαρκής χάρη μας, εν μέσω των παθημάτων και των δοκιμασιών—Β' Κορ 12:9.
 - στ. Χρειάζεται να εργαζόμαστε για τον Κύριο με τη δύναμη της χάρης Του—Α' Κορ 15:10, 58, 3:12.
 - ζ. Χρειάζεται να είμαστε καλοί οικονόμοι της ποικίλης χάρης του Θεού—Α' Πε 4:10, Εφ 3:2, Β' Κορ 1:15, Εφ 4:29.
 - η. Μέσα από τη δύναμη της χάρης, την ισχύ της, καθώς και τη ζωή της χάρης, μπορούμε να είμαστε δίκαιοι με τον Θεό και με τους άλλους. Η χάρη παράγει δικαιοσύνη—Εβρ 11:7, Ρωμ 5:17, 21.
- Γ. Όπως ο προπάππος του, ο Ενώχ (Γεν 5:22-24), έτσι και ο Νώε περπάτησε με τον Θεό δια της πίστεως (Γεν 6:9, Εβρ 11:7). Η πίστη αυτή ήταν το θείο στοιχείο του Θεού που μεταδόθηκε και εγχύθηκε σ' αυτόν για να γίνει η ικανότητα της πίστης του (Ρωμ 3:22). Ως αποτέλεσμα, ο Νώε έγινε κληρονόμος και κήρυκας της δικαιοσύνης (Β' Πε 2:5), σαν μια διακήρυξη ενάντια στην πονηρή γενιά. Η δικαιοσύνη του Νώε ενδυνάμωσε τη θέση του Θεού για να εκτελέσει την κρίση Του πάνω σε εκείνη την ανήθικη γενιά.

- Δ. Η κιβωτός που έχτισε ο Νώε αποτελεί τύπο του πρακτικού και παρόντος Χριστού, ο οποίος είναι η σωτηρία του Θεού. Το να χτίζουμε την κιβωτό σημαίνει να οικοδομούμε στην εμπειρία μας τον πρακτικό και παρόντα Χριστό, ως τη σωτηρία του Θεού, για την οικοδόμηση του Σώματος του Χριστού, το οποίο αποτελεί τον συλλογικό Χριστό. Σύμφωνα με την προς Φιλιππησίους επιστολή, αυτό σημαίνει να κατεργαζόμαστε τη δική μας σωτηρία—Φιλ 2:12-13:
1. Το να χτίζουμε την κιβωτό σημαίνει να κατεργαζόμαστε τη δική μας σωτηρία, ήτοι να οικοδομούμε τον Χριστό στην εμπειρία μας, για την οικοδόμηση του Σώματος του Χριστού, που είναι ο συλλογικός Χριστός.
 2. Η κιβωτός, την οποία κατεργάστηκε ο Νώε και εισήλθε σε αυτήν, ήταν η σωτηρία του Θεού. Πρέπει να έχουμε έναν πρακτικό και παρόντα Χριστό, ως τη σωτηρία του Θεού, στον οποίο θα μπορέσουμε να εισέλθουμε.
 3. Η σωτηρία στην προς Φιλιππησίους 2:12 δεν είναι η αιώνια σωτηρία από την καταδίκη και από τη λίμνη του πυρός, αλλά η καθημερινή και συνεχής σωτηρία που είναι ο Χριστός, ως ένα ζωντανό Πρόσωπο. Παρόλο που έχουμε ήδη αιώνια σωτηρία, χρειαζόμαστε περαιτέρω σωτηρία από τη στρεβλή και διεστραμμένη γενιά—Φιλ 2:15.
 4. Σήμερα βρισκόμαστε στη διόδο της σωτηρίας του Θεού. Έχουμε ήδη εισέλθει σε αυτή τη διόδο και το πέρασμά μας απ' αυτή συνεπάγεται το να κατεργαζόμαστε τη δική μας σωτηρία:
 - α. Όσο περισσότερο ο Νώε έχτιζε την κιβωτό, τόσο περισσότερο κατεργαζόταν τη σωτηρία του Θεού και, εν τέλει, εισήλθε σε αυτό που είχε κατεργαστεί—Γεν 7:7.
 - β. Ο ίδιος ο Χριστός που οικοδομούμε στην εμπειρία μας σήμερα θα γίνει η μελλοντική μας σωτηρία. Μία μέρα, κάτω από την κυριαρχία του Θεού, θα εισέλθουμε σε Αυτόν τον Χριστό που έχουμε οικοδομήσει.
 - γ. Ακόμα και σήμερα, αν οικοδομούμε τον Χριστό στην εμπειρία μας, θα είμαστε σε θέση να μένουμε εν Χριστώ και να κατοικούμε σε Αυτόν—Ιω 15:5:
 - 1) Το να οικοδομούμε τον Χριστό στην εμπειρία μας σημαίνει να αγαπάμε τον Κύριο, να μιλάμε με τον Κύριο, επικαλούμενοι το όνομά Του, και να έχουμε κοινωνία μαζί Του, ζώντας δι' Αυτού και περπατώντας με Αυτόν, μέρα με τη μέρα και ώρα με την ώρα. Έτσι, θα είμαστε «συμβαδίζοντες» με τον Θεό, ώστε να μπορούμε να γίνουμε οι συνεργάτες Του—Γεν 5:22-24, 6:9.
 - 2) Έτσι, θα οικοδομούμε τον Χριστό στην εμπειρία μας, ώστε να μπορούμε να εισέλθουμε σ' Αυτόν, ο οποίος είναι η σωτηρία μας.
 5. Και τα τέσσερα κεφάλαια στην προς Φιλιππησίους επιστολή αναφέρονται στο ζωντανό πρόσωπο του Χριστού που τα περιλαμβάνει όλα, ως η σωτηρία μας:
 - α. Στην προς Φιλιππησίους 1, σωτηρία είναι να ζούμε και να μεγαλύνουμε τον Χριστό σε κάθε κατάσταση.
 - β. Στην προς Φιλιππησίους 2, σωτηρία είναι να αντανακλάμε τον Χριστό, κρατώντας τον λόγο της ζωής.
 - γ. Στην προς Φιλιππησίους 3, σωτηρία είναι η δικαιοσύνη του Θεού, δηλαδή, ο ίδιος ο Θεός που ενσωματώνεται στον Χριστό.
 - δ. Στην προς Φιλιππησίους 4, σωτηρία είναι ο ίδιος ο Χριστός, ως η ζωή που είναι αληθινή, σεμνή, δίκαιη, αγνή, προσφιλής, που έχει καλή φήμη και που είναι γεμάτη αρετή και έπαινο.

© 2021 Living Stream Ministry

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

II. Το έργο του Νώε ήταν ένα έργο που άλλαξε την εποχή—B' Κορ 6:1, Μτ 16:18, A' Κορ 3:12:

- A. Ο Θεός έδωσε στον Νώε μια αποκάλυψη που περιλάμβανε τα πάντα, μία περαιτέρω αποκάλυψη, για να χτίσει την κιβωτό. Αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός έβαλε τέλος στη διεφθαρμένη γενιά και επέφερε μια καινούργια εποχή. Ο Νώε έχτισε την κιβωτό όχι σύμφωνα με τη δική του φαντασία, αλλά απολύτως σύμφωνα με την αποκάλυψη του Θεού και τις θείες οδηγίες δια της πίστεως—Γεν 6:15α, Εβρ 11:5-7, βλ. Εξ 25:9, A' Χρ 28:11-19, A' Κορ 3:10-12, Εφ 2:20α:
1. Η κιβωτός αποτελεί τύπο του Χριστού (A' Πε 3:20-21)—όχι μόνο του ατομικού Χριστού αλλά και του συλλογικού, της εκκλησίας, που είναι το Σώμα του Χριστού και ο καινούργιος άνθρωπος, που θα ολοκληρωθεί στη Νέα Ιερουσαλήμ—Μτ 16:18, A' Πε 3:20-21, A' Κορ 12:12, Εφ 2:15-16, Κολ 3:10-11, Απ 21:2.
 2. Η οικοδόμηση της κιβωτού συμβολίζει την οικοδόμηση του συλλογικού Χριστού, με το στοιχείο του πλούτου του Χριστού ως το οικοδομικό υλικό, απ' όσους εργάζονται μαζί με τον Θεό—A' Κορ 3:9-12α, Εφ 4:12, 2:22.
 3. Αυτή η οικοδομή είναι ο Χριστός που εργάζεται μέσα στους ανθρώπους για να τους συνοικοδομεί δι' Αυτού, έτσι ώστε να μπορούν να γίνουν η φανέρωση του Θεού εν σαρκί—A' Τιμ 3:15-16, A' Κορ 3:9α, 10, 12, Ρωμ 11:36.
- B. Με το να χτίσει την κιβωτό και να μπει σ' αυτήν, ο Νώε όχι μόνο σώθηκε από την κρίση του Θεού πάνω στην πονηρή γενιά, μέσω του κατακλυσμού, αλλά και διαχωρίστηκε απ' αυτή τη γενιά, εισερχόμενος σε μια καινούργια εποχή—Γεν 6:5-22.
- Γ. Παρομοίως, με το να οικοδομήσουμε την εκκλησία και να μπορούμε στην εκκλησιαστική ζωή, θα σωθούμε από την κρίση του Θεού πάνω στη σημερινή πονηρή γενιά, μέσω της μεγάλης θλίψης, και θα διαχωριστούμε απ' αυτή τη γενιά για να εισέλθουμε σε μια καινούργια εποχή, την εποχή της χιλιετίας—Εβρ 11:7, Μτ 24:37-39, Λκ 17:26-27, 21:36, Απ 3:10.
- Δ. Το μήκος της κιβωτού ήταν 300 πήχες, το βάθος της ήταν 50 πήχες και το ύψος της ήταν 30 πήχες (Γεν 6:15). Οι βασικοί αριθμοί στην οικοδομή του Θεού είναι το τρία και το πέντε (βλ. Εξ 27), που συμβολίζουν την ανάμιξη του Τριαδικού Θεού με τον άνθρωπο μέσω της θείας παροχής Του (B' Κορ 13:13, Εφ 4:4-6).
- Ε. Η κιβωτός αποτελείται από τρεις ορόφους: το κατώγειο, το ισόγειο και το ανώγειο—Γεν 6:16:
1. Τα τρία μέρη της σκηνής υποδηλώνουν τα βάθη, στα οποία πρέπει όλοι να εισέλθουμε. Οι τρεις όροφοι της κιβωτού υποδηλώνουν το ύψος, το οποίο πρέπει όλοι να φτάσουμε.
 2. Οι τρεις όροφοι της κιβωτού υποδηλώνουν τον Τριαδικό Θεό. Το Πνεύμα μάς φέρνει στον Υιό, ενώ ο Υιός μάς φέρνει στον Πατέρα. Όταν έρθουμε στον Πατέρα, βρισκόμαστε στον τρίτο όροφο—Λκ 15:4-7, 8-10, 18-23, Εφ 2:18.
 3. Χρειάζεται να εισέλθουμε στην πιο βαθιά, υψηλή και στενή σχέση με τον Τριαδικό Θεό μας, ώστε να μπορέσει να μας φέρει στον «τρίτο όροφο», για να μας δείξει τα μυστήρια, τα μυστικά και τους κρυμμένους θησαυρούς Του—A' Κορ 2:9, B' Κορ 2:10, Εξ 33:11.
- ΣΤ. Στην κιβωτό υπήρχε μια στέγη μ' ένα παράθυρο προς τον ουρανό για το φως—Γεν 6:16:

© 2021 Living Stream Ministry

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

1. Η εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται ως «στέγη» έχει την ίδια ρίζα με τη λέξη «μεσημέρι». Αυτό σημαίνει ότι όταν βρισκόμαστε κάτω από τη στέγη, το παράθυρο, είμαστε στο μέσο της ημέρας και μας πλημμυρίζει το φως—βλ. Πρμ 4:18.
 2. Στην κιβωτό υπήρχε μόνο ένα παράθυρο, μία στέγη. Με τον ίδιο τρόπο, στην οικοδομή του Θεού, υπάρχει μόνο ένα παράθυρο, μία αποκάλυψη και ένα όραμα μέσω της μίας και μοναδικής διακονίας—Πραξ 26:19, Γαλ 1:6-9, Α' Τιμ 1:3-4, βλ. Β' Βασ 2:2, 9, 13-15.
- Z. Στην κιβωτό υπάρχει μόνο μία πόρτα, μία είσοδος. Αυτή η μία και μοναδική πόρτα είναι ο Χριστός—Γεν 7:13, 16, Ιω 10:9:
1. Η είσοδος του Νώε στην κιβωτό αποτελεί τύπο της εισόδου μας στον Χριστό—Ιω 3:16, Γαλ 3:27.
 2. Αφού πιστέψουμε εις τον Κύριο Ιησού, περιβαλλόμαστε από τον Θεό, μη έχοντας έξοδο διαφυγής απ' Αυτόν—βλ. Ιω 10:28-29, Ψλ 139:7-12.
- H. Η κιβωτός φτιάχτηκε από ξύλα γόφερ, ένα είδος κυπαρισσιού, ένα ρητινώδες ξύλο που είναι ανθεκτικό στην πίεση του νερού. Αυτό αποτελεί τύπο του σταυρωμένου Χριστού, ο οποίος αντιστέκεται στα νερά του θανάτου—Γεν 6:14, Πραξ 2:24.
- Θ. Η κιβωτός καλυπτόταν εσωτερικά και εξωτερικά με πίσσα, που αποτελεί τύπο του λυτρωτικού αίματος του Χριστού, το οποίο καλύπτει την οικοδομή του Θεού εσωτερικά και εξωτερικά—Γεν 6:14, Εβρ 9:14, Εξ 12:13.
1. Η εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται ως «πίσσα» έχει την ίδια ρίζα με τη λέξη «εξιλέωση», που υποδηλώνει την κάλυψη. Ο Νώε και η οικογένειά του σώθηκαν από την κρίση του κατακλυσμού μέσω της πίσσας πάνω στην κιβωτό. Αυτό υποδηλώνει ότι οι πιστοί εν Χριστώ σώζονται από την κρίση του Θεού δια του λυτρωτικού αίματος του Χριστού—Ρωμ 5:9.
 2. Κάθε φορά που βλέπουμε το αίμα, έχουμε ειρήνη. Κάθε φορά που ο Θεός βλέπει το αίμα, ικανοποιείται. Κάθε φορά που ο Σατανάς βλέπει το αίμα, δεν μπορεί να επιτεθεί. Κάθε φορά που οι άγγελοι βλέπουν το αίμα, αγαλλιάζουν—Απ 12:11.
- I. Το νερό που διέσχισε ο Νώε αποτελεί τύπο του βαπτίσματος μέσα στο νερό—Α' Πε 3:20-21:
1. Η πίσσα πάνω στην κιβωτό, που υποδηλώνει το αίμα του Χριστού, έσωσε τον Νώε από την κρίση του κατακλυσμού, ενώ το νερό του κατακλυσμού, που υποδηλώνει το νερό του βαπτίσματος, έκρινε τον κόσμο αλλά και διαχώρισε τον Νώε από την πονηρή γενιά—Εξ 14:26-30, Πραξ 2:40-41.
 2. Το νερό του κατακλυσμού απάλλαξε τον Νώε από τον παλιό τρόπο ζωής και τον έφερε σ' ένα καινούργιο περιβάλλον. Με παρόμοιο τρόπο, το νερό του βαπτίσματος μας απαλλάσσει από τον μάταιο τρόπο ζωής που κληρονομήσαμε, φέρνοντάς μας σ' έναν τρόπο ζωής στην ανάσταση εν Χριστώ—Ρωμ 6:3-5.

© 2021 Living Stream Ministry

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

**Η Νίκη των Νικητών όπως Φανερώνεται
από Τον Δανιήλ και τους Συντρόφους Του**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Δν 1—6

- I. «Και οι συνετοί θα λάμπουν όπως η λαμπρότητα του στερεώματος· και αυτοί που επιστρέφουν πολλούς σε δικαιοσύνη, όπως τα αστέρια, στους αιώνες των αιώνων»—Δν 12:3, βλ. Δν 1—6:**
- A. Όλοι οι άγιοι στις τοπικές εκκλησίες πρέπει να είναι λαμπερά αστέρια, το αντίγραφο του ουράνιου Χριστού, ο οποίος είναι το ζωντανό Αστέρι (Αρ 24:17, Απ 22:16, βλ. Μτ 2:2). Τα αστέρια λάμπουν στο σκοτάδι και μεταφέρουν τους ανθρώπους από τον λάθος δρόμο στον σωστό (Απ 1:20).
- B. Οι νικητές ως τα λαμπερά αστέρια είναι οι αγγελιοφόροι της εκκλησίας, εκείνοι που είναι ένα με τον Χριστό, τον Αγγελιοφόρο του Θεού, και που κατέχουν τον παρόντα Χριστό, ως το ζωντανό και καινούργιο μήνυμα που στέλνει ο Θεός προς τον λαό Του—Απ 1:20—2:1, Μαλ 3:1.
- Γ. Υπάρχουν δύο τρόποι για να γίνουμε σαν αστέρι που υπερνικά: πρώτον, δια της Αγίας Γραφής και, δεύτερον, δια του επταπλάσια ενισχυμένου Πνεύματος:
1. «Και έτσι έχουμε βεβαιότερο τον προφητικό λόγο, στον οποίο καλά κάνετε που προσέχετε όπως σε λύχνο που φέγγει σε σκοτεινό τόπο, ωστόσο έρθει η αυγή της ημέρας και ο αυγερινός ανατείλει μέσα στις καρδιές σας»—B' Πε 1:19:
 - α. Ο Πέτρος παρομοίωσε τον προφητικό λόγο στις Γραφές με λύχνο που φέγγει σε σκοτεινό τόπο. Αυτό υποδεικνύει ότι: (1) αυτός ο αιώνας είναι σαν σκοτεινός τόπος στη σκοτεινή νύχτα (Ρωμ 13:12) και έτσι όλοι οι άνθρωποι αυτού του κόσμου κινούνται και δρουν στο σκοτάδι (βλ. Α' Ιω 5:19). (2) Ο προφητικός λόγος των Γραφών μεταδίδει στους πιστούς, σαν λαμπερός λύχνος, το πνευματικό φως που λάμπει στο σκοτάδι (όχι μόνο τη γνώση του γράμματος για τη διανοητική αντίληψή τους), οδηγώντας τους να εισέλθουν στη φωτεινή ημέρα, καθώς και να περάσουν από τη σκοτεινή νύχτα, ωστόσο έρθει η αυγή της ημέρας της εμφάνισης του Κυρίου.
 - β. Πριν από την αυγή της ημέρας της εμφάνισης του Κυρίου, ο αυγερινός ανατείλει μέσα στις καρδιές των πιστών, οι οποίοι φωτίζονται και διαφωτίζονται, δίνοντας προσοχή στον φωτεινό λόγο στις Γραφές. Αν προσέχουμε τον λόγο στην Αγία Γραφή, ο οποίος φέγγει σαν λύχνος σε σκοτεινό τόπο, ο Κύριος θα ανατείλει στις καρδιές μας για να φέγγει στο σκοτάδι της αποστασίας, όπου βρισκόμαστε σήμερα, πριν από την εμφάνισή Του σαν τον αυγερινό—Απ 2:28, 22:16, B' Τιμ 4:8.
 2. «Αυτά λέει εκείνος που έχει τα επτά πνεύματα του Θεού και τους επτά αστέρες»—Απ 3:1:
 - α. Τα επτά Πνεύματα είναι ένα με τους επτά αστέρες, καθώς και οι επτά αστέρες είναι ένα με τα επτά Πνεύματα.
 - β. Τα επτά Πνεύματα του Θεού παρέχουν τη δυνατότητα στην εκκλησία να σφύζει από ζωή, ενώ οι επτά αστέρες της παρέχουν τη δυνατότητα να λάμπει έντονα.
 - γ. Το επταπλάσια ενισχυμένο Πνεύμα είναι ζωντανό και δεν μπορεί ποτέ να αντικατασταθεί από το νεκρό γράμμα της γνώσης—B' Κορ 3:6.

- δ. Οι εφτά αστέρες είναι οι αγγελιοφόροι των εκκλησιών. Είναι οι πνευματικοί πιστοί στις εκκλησίες, εκείνοι που αναλαμβάνουν την ευθύνη για τη μαρτυρία του Ιησού. Πρέπει να κατέχουν την ουράνια φύση και θέση όπως οι αστέρες—Απ 1:20.

II. Η αρχή της ανάκτησης του Κυρίου φανερώνεται από τον «Δανιήλ και τους συντρόφους του» (τον Ανανία, τον Μισαήλ, και τον Αζαρία), οι οποίοι ήταν απόλυτα ένα με τον Θεό στη νίκη τους ενάντια στις τακτικές του Σατανά—Δν 2:13, 17, βλ. Απ 17:14, Μτ 22:14:

- A. Με τον διαβολικό πειρασμό του Δανιήλ και των συντρόφων του, ο Ναβουχοδονόσορας άλλαξε τα ονόματα τους, τα οποία αρχικά έδειχναν ότι ανήκαν στον Θεό, σε ονόματα που τους έκαναν να ταυτίζονται με είδωλα—Δν 1:6-7:
1. Το όνομα του Δανιήλ, που σημαίνει «ο Θεός είναι ο Κριτής μου», το άλλαξε σε Βαλτασάσαρ, που σημαίνει «ο πρίγκηπας του Βαλ», ή «ο αγαπημένος του Βαλ»—Ησ 46:1.
 2. Το όνομα του Ανανία, που σημαίνει «η σπλαχνική πρόνοια του Γιαχβέ» ή «ο αγαπημένος του Γιαχβέ», το άλλαξε σε Σεδράχ, που σημαίνει «φωτισμένος από τον θεό του ηλίου».
 3. Το όνομα του Μισαήλ, που σημαίνει «ποιος είναι σαν τον Θεό;», το άλλαξε σε Μισάχ, που σημαίνει «ποιος μπορεί να είναι σαν τη θεά Σαχ».
 4. Το όνομα του Αζαρία, που σημαίνει «η βοήθεια του Γιαχβέ», το άλλαξε σε Αβδεναγώ, που σημαίνει «ο πιστός δούλος του θεού της φωτιάς, Νεγώ».
- B. Ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του ήταν νικητές ενάντια στη δαιμονική διαίτα—Δν 1:
1. Ο διαβολικός πειρασμός του Ναβουχοδονόσορα αποσκοπούσε κυρίως στο να παρασύρει τους τέσσερις λαμπρούς νέους, τους απογόνους του ηττημένου εκλεκτού λαού του Θεού, τον Δανιήλ και τους τρεις συντρόφους του, έτσι ώστε να μολυνθούν, λαμβάνοντας από την ακάθαρτη τροφή του, που ήταν αφιερωμένη στα είδωλα.
 2. Εφόσον ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του έτρωγαν απ' αυτήν την τροφή, θα μολύνονταν, θα λάμβαναν τα είδωλα και, συνεπώς, θα γίνονταν ένα με τον Σατανά—βλ. Α' Κορ 10:19-21.
 3. Όταν ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του απέρριψαν την ακάθαρτη τροφή του Ναβουχοδονόσορα και, αντ' αυτού, επέλεξαν να φάνε λαχανικά (Δν 1:8-16), απέρριψαν κατ' αρχήν το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού (βλ. Γεν 3:1-6), και λάβανε το δέντρο της ζωής, το οποίο τους έκανε να είναι ένα με τον Θεό (βλ. Γεν 2:9, 16-17).
 4. Η ανάκτηση του Κυρίου είναι η ανάκτηση της διατροφής με τον Ιησού για την οικοδόμηση της εκκλησίας—Γεν 2:9, 16-17, Απ 2:7, 17, 3:20.
 5. Μπορούμε να τρώμε τον Ιησού, τρεφόμενοι με τα λόγια Του και φροντίζοντας να ερχόμαστε σε επαφή με εκείνους που Τον επικαλούνται από καθαρή καρδιά—Ιερ 15:16, Β' Τιμ 2:22, Α' Κορ 15:33, Πρμ 13:20.
- Γ. Ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του ήταν νικητές ενάντια στη διαβολική τύφλωση, η οποία δεν αφήνει τους ανθρώπους να δουν τη μεγάλη ανθρώπινη εικόνα και τον συντριπτικό λίθο, που αποτελεί τη θεία ιστορία μέσα στην ανθρώπινη ιστορία—Δν 2:

© 2021 Living Stream Ministry

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

1. Ο συλλογικός Χριστός που είναι ο λίθος και το βουνό, ο Νυμφίος με τη νύφη Του, ο συλλογικός άνθρωπος του Θεού με την πνοή του Θεού, θα συντρίψει και θα σφαγιάσει τον Αντίχριστο και τα στρατεύματά του με την πνοή, τη μάχαιρα, του στόματός Του—Δν 2:34-35, 44-45, Β' Θεο 2:8, Απ 19:11-21, Γεν 11:4-9, βλ. Ησ 33:22.
 2. Ο Χριστός παράγει τη νύφη Του, που είναι η καινούργια κτίση, δια της αύξησης, της μεταμόρφωσης και της ωρίμανσης. Επομένως, υπάρχει η επείγουσα ανάγκη για ωριμότητα—Κολ 2:19, Β' Κορ 3:18, Ρωμ 12:2, Εβρ 6:1α.
 3. Ο Χριστός, που είναι ο ζωντανός και πολύτιμος λίθος, ο θεμέλιος λίθος, ο ακρογωνιαίος και ύψιστος λίθος, εγχέεται μέσα μας, ως ό,τι πιο πολύτιμο, έτσι ώστε να μας μεταμορφώνει σε ζωντανούς και πολύτιμους λίθους για την οικοδομή Του—Α' Πε 2:4-8, Ησ 28:16, Ζαχ 3:9, 4:7, 9-10.
- Δ. Ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του ήταν νικητές ενάντια στον πειρασμό της ειδωλολατρίας—Δν 3, βλ. Μτ 4:9-10:
1. Ό,τι δεν είναι ο αληθινός Θεός στο αναγεννημένο πνεύμα μας αποτελεί είδωλο που αντικαθιστά τον Θεό. Επίσης, οτιδήποτε δεν είναι στο πνεύμα ή εκ του πνεύματος αποτελεί είδωλο—Α' Ιω 5:21.
 2. Ο εαυτός είναι ο εχθρός του Σώματος, που αντικαθιστά τον Θεό με την ιδιοτέλεια, την έπαρση, τον αυτοδοξασμό, την αυταρέσκεια και την αυτεπάρκεια. Στο Σώμα Του και υπέρ του Σώματος, απαρνούμαστε τον εαυτό μας και δεν κηρύττουμε τον εαυτό μας, αλλά τον Χριστό Ιησού ως Κύριο—Μτ 16:24, Β' Κορ 4:5.
 3. Οι σύντροφοι του Δανιήλ είχαν ένα πραγματικά μαρτυρικό πνεύμα. Στέκονταν για τον Κύριο, τον μοναδικό Θεό, και ενάντια στην ειδωλολατρία, με το κόστος της ζωής τους, καθώς ρίχτηκαν στο καμίνι της φωτιάς με εντολή του Ναβουχοδονόσορα—Δν 3:19-23.
 4. Όταν ο Ναβουχοδονόσορας κοίταξε στο καμίνι, είδε τέσσερεις άνδρες να περπατούν στο μέσον της φωτιάς (Δν 3:24-25). Ο τέταρτος ανάμεσά τους ήταν ο τέλειος Χριστός, ο Υιός του Ανθρώπου, που ήρθε για να είναι μαζί με τους τρεις διωγμένους υπερνικητές, οι οποίοι υπέφεραν, και να κάνει τη φωτιά, στο μέσον της οποίας περπατούσαν, ένα ευχάριστο μέρος.
 5. Ο τρεις υπερνικητές δεν χρειάστηκε να ζητήσουν να τους απαλλάξει ο Θεός από το καμίνι (βλ. Δν 3:17). Ο Χριστός, ο Υιός του Ανθρώπου—Εκείνος που είναι αρμόδιος και ικανός να συμπάσχει με τον λαό του Θεού στα πάντα (Εβρ 4:15-16)—ήρθε για να γίνει Σύντροφός τους και να τους φροντίσει στη θλίψη τους. Η παρουσία Του μετέτρεψε το μέρος της θλίψης σε μια ευχάριστη ατμόσφαιρα.
- Ε. Ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του ήταν νικητές ενάντια στο κάλυμμα που εμποδίζει τους ανθρώπους να διακρίνουν την ουράνια διακυβέρνηση του Θεού των ουρανών—Δν 4:
1. Καθώς είμαστε εκείνοι που εκλέχθηκαν από τον Θεό, για να είμαστε ο λαός Του προς την υπεροχή του Χριστού, βρισκόμαστε κάτω από την ουράνια διακυβέρνηση του Θεού, με σκοπό ο Χριστός να γίνει ο πρωτεύων—Δν 4:18, 23-26, 30-32, Ρωμ 8:28-29, Κολ 1:18β, Β' Κορ 10:13, 18, Ιερ 9:23-24.
 2. «Μπορεί να ταπεινώσει αυτούς που περπατούν μέσα στην υπερηφάνεια»—Δν 4:37β.

© 2021 Living Stream Ministry

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

- ΣΤ. Ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του ήταν νικητές ενάντια στην άγνοια, σχετικά με το αποτέλεσμα της ακολασίας ενώπιον του Θεού, και την προσβολή κατά της αγιουσύνης Του—Δν 5:
1. Το γεγονός ότι ο Βαλτάσαρ πήρε τα σκεύη, που προορίζονταν για τη λατρεία του Θεού στον άγιο ναό Του στην Ιερουσαλήμ, και τα χρησιμοποίησε για να λατρεύει είδωλα ήταν προσβολή κατά της αγιουσύνης του Θεού (Δν 5:4). Έπρεπε να είχε μάθει το μάθημα από την εμπειρία του Ναβουχοδονόσορα (Δν 4:18-37). Ωστόσο, δεν έμαθε το μάθημά του με αποτέλεσμα να υποφέρει (Δν 5:18, 20, 24-31).
 2. «Επειδή, πνεύμα έξοχο, και γνώση, και σύνεση, ερμηνεία ονείρων, και εξήγηση αινιγμάτων, και λύση αποριών, βρέθηκαν σ' αυτόν, τον Δανιήλ»—Δν 5:12α.
 3. «Και εσύ, ο...Βαλτάσαρ, δεν ταπεινώσες την καρδιά σου, ενώ τα γνώριζες όλα αυτά· αλλά, υψώθηκες ενάντια στον Κύριο του ουρανού· και τα σκεύη τού οίκου του έφεραν μπροστά σου, και πίνατε κρασί απ' αυτά, και εσύ και οι μεγιστάνες σου, οι γυναίκες σου, και οι παλλακές σου· και δοξολόγησες τους θεούς τούς ασημένιους, και τους χρυσούς, τους χάλκινους, και τους σιδερένιους, τους ξύλινους και τους πέτρινους, που δεν βλέπουν ούτε ακούν ούτε καταλαβαίνουν· και τον Θεό, στου οποίου το χέρι είναι η πνοή σου, και στην εξουσία του όλοι οι δρόμοι σου, δεν δόξασες»—Δν 5:22-23, βλ. εδάφιο 20.
- Ζ. Ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του ήταν νικητές ενάντια στη ραδιουργία περί απαγόρευσης των υπερνικητών να λατρεύουν τον Θεό με πιστότητα—Δν 6:
1. Το επίκεντρο του Δανιήλ 6 είναι η προσευχή του ανθρώπου για την εκτέλεση της οικονομίας του Θεού. Οι προσευχές του ανθρώπου είναι σαν τις ράγες που ανοίγουν τον δρόμο για την κίνηση του Θεού. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να ολοκληρωθεί και να εκπληρωθεί η οικονομία του Θεού παρά δια της προσευχής. Αυτό αποτελεί το εσωτερικό μυστικό αυτού του κεφαλαίου.
 2. Ο Δανιήλ προσευχόταν με ανοιχτά τα παράθυρά του προς την Ιερουσαλήμ. Μέσω της ευλαβικής προσευχής του, ο Θεός έφερε τον Ισραήλ πίσω στη γη των πατεράδων τους—Δν 6:10, βλ. Α' Βασ 19:12, 18.
 3. «Και ο Δανιήλ, καθώς έμαθε ότι υπογράφηκε η γραφή, μπήκε μέσα στο σπίτι του· και έχοντας ανοιγμένα τα παράθυρα του κοιτώνα του προς την Ιερουσαλήμ, έπεφτε επάνω στα γόνατά του τρεις φορές την ημέρα, προσευχόμενος και δοξολογώντας μπροστά στον Θεό του, όπως έκανε πρωτύτερα»—Δν 6:10.
 4. Ο Θεός θα ακούσει τις προσευχές μας όταν αυτές είναι προς τον Χριστό (που συμβολίζεται από την Άγια Γη), προς τη βασιλεία του Θεού (που συμβολίζεται από την άγια πόλη), καθώς και προς τον οίκο του Θεού (όπως συμβολίζεται από τον άγιο ναό), που είναι ο στόχος της αιώνιας οικονομίας του Θεού—Α' Βασ 8:48-49.

© 2021 Living Stream Ministry

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

Η Πρόθεση του Θεού για τον Ιώβ

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ιώβ 42:1-6,
Β' Κορ 3:8-9, 4:10-12, 16-18, 5:18-20

I. Η πρόθεση του Θεού για τον Ιώβ ήταν να γίνει άνθρωπος που ζούσε στο ουράνιο όραμα και στην πραγματικότητα της οικονομίας του Θεού:

- A. Η εμπειρία του Ιώβ αποτέλεσε ένα βήμα που έκανε ο Θεός στη θεία οικονομία Του, για να απογυμνώσει και να φθείρει τον ικανοποιημένο Ιώβ προκειμένου να τον γκρεμίσει. Έτσι, ο Θεός θα είχε τον τρόπο να τον ανοικοδομήσει με τον εαυτό Του και να τον φέρει σε μια βαθύτερη αναζήτηση για τον Θεό, ώστε να μπορέσει να κερδίσει τον Θεό, αντί για τις ευλογίες Του και τα επιτεύγματά του κατά την τελειότητα και την ακεραιότητά του—Φιλ 3:10-14, Α' Κορ 2:9, 8:3, Εξ 20:6, Α' Χρ 16:10-11, 22:19α, Β' Χρ 12:14, 26:3-5, 34:1-3α, Ψλ 24:6, 27:4, 8, 105:4, 119:2, 10, Εβρ 11:6.
- B. Εκείνος που δεν νοιάζεται για τον Θεό μπορεί να κερδίζει πολλά πράγματα και να φαίνεται ότι ευημερεί (Ψλ 73:1-15). Ωστόσο, εκείνος που νοιάζεται για τον Θεό, περιορίζεται από τον Θεό, αλλά και απογυμνώνεται από τον Θεό, σε πολλά πράγματα. Η πρόθεση του Θεού για εκείνους που Τον αναζητούν είναι να βρίσκουν τα πάντα εν Αυτώ και να μην αποσπώνται από την απόλυτη απόλαυση του ίδιου του Θεού (Ψλ 73:16-28).
- Γ. Ο σκοπός του Θεού καθώς σμιλεύει τον άγιο λαό Του είναι να αδειάσουν απ' όλα τα άλλα και να λάβουν τον Θεό ως το μοναδικό κέρδος τους (Φιλ 3:8, βλ. Ψλ 73:25-26). Η επιθυμία της καρδιάς του Θεού είναι να Τον κερδίσουμε πλήρως ως ζωή, ως προμήθεια ζωής και ως το παν για την ύπαρξή μας (Ρωμ 8:10, 6, 11, βλ. Κολ 1:17β, 18β).
- Δ. Προκειμένου να ζούμε στην πραγματικότητα της οικονομίας του Θεού με τη θεία παροχή Του, χρειάζεται να οικοδομείται ο Θεός μέσα στην εσωτερική μας σύσταση, ώστε ολόκληρη η ύπαρξή μας να ανασυγκροτηθεί με τον Χριστό:
1. Όπως αποκαλύπτεται στις Επιστολές του Παύλου, ο σκοπός του Θεού κατά τη σμίλευσή μας είναι να μας απογυμνώσει απ' όλα και να μας φθείρει, ώστε να μπορούμε να κερδίζουμε τον Θεό όλο και περισσότερο—Β' Κορ 4:16-18.
 2. Η οικοδόμηση της εκκλησίας πραγματοποιείται με την κατοίκηση του Χριστού στην καρδιά μας, δηλαδή με το να οικοδομείται μέσα μας ο Χριστός, κάνοντας την καρδιά μας, την εσωτερική μας σύσταση, δικό Του σπίτι—Εφ 3:16-21.
- E. Εν Χριστώ ο Θεός συγκροτήθηκε στον άνθρωπο, ο άνθρωπος συγκροτήθηκε στον Θεό, και ο Θεός αναμίχθηκε με τον άνθρωπο για να γίνουν μία οντότητα, ένας Θεάνθρωπος. Αυτό υποδεικνύει ότι η πρόθεση του Θεού στην οικονομία Του είναι Αυτός να γίνει άνθρωπος ώστε ο άνθρωπος να γίνει Θεός στη ζωή και τη φύση, αλλά όχι στην Θεότητα—Β' Σαμ 7:12-14α, Ρωμ 1:3-4, Μτ 22:41-45, Ιω 14:6α, 10:10β, Α' Κορ 15:45β, Ιω 6:63, Β' Κορ 3:6, Α' Ιω 5:16α.

II. Η οικονομία του Θεού είναι η ενανθρώπιση του Θεού εν σαρκί, μέσω της ενσάρκωσης, ώστε να μπορεί ο άνθρωπος να γίνει Θεός εν Πνεύματι, μέσω της μεταμόρφωσης, για την οικοδόμηση του Θεού στον άνθρωπο και του ανθρώπου στον Θεό προκειμένου ο Θεός να αποκτήσει έναν συλλογικό Θεάνθρωπο:

© 2021 Living Stream Ministry

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

- A. Οι πιο θαυμάσιες, υπέροχες και μυστηριώδεις μεταμορφώσεις, που τα περιλαμβάνουν όλα, του αιώνιου και Τριαδικού Θεού στην ενανθρώπησή Του αποτελούν την κίνηση του Θεού μέσα στον άνθρωπο για την επίτευξη της αιώνιας οικονομίας Του—Μιχ 5:2, Ιω 1:14, 29, 3:14, 12:24, Πραξ 13:33, Α' Πε 1:3, Α' Κορ 15:45β, Πραξ 2:36, 5:31, Εβρ 4:14, 9:15, 7:22, 8:2:
1. Αυτές οι μεταμορφώσεις αποτελούν τις διαδικασίες, μέσα από τις οποίες πέρασε ο Τριαδικός Θεός, όταν έγινε Θεάνθρωπος, έφερε τη θειότητα μέσα στην ανθρώπινη φύση και ανάμιξε τη θειότητα με την ανθρώπινη φύση, για να γίνει το πρότυπο για τη μαζική αναπαραγωγή πολλών Θεανθρώπων. Ο Χριστός έγινε η ενσωμάτωση του Τριαδικού Θεού, φέρνοντας τον Θεό στον άνθρωπο έτσι ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να έχει επαφή με τον Θεό, να Τον αγγίζει, να Τον λαμβάνει, να Τον βιώνει, να Τον απολαμβάνει και να εισέρχεται σε Αυτόν—Ιω 1:14, Κολ 2:9, Ρωμ 8:28-29.
 2. Ο Θεός μιλάει γι' αυτές τις μεταμορφώσεις στον Ωσηέ 11:4, λέγοντας, «Τους έσυρα με σχοινιά ανθρώπου, με δεσμούς αγάπης». Η φράση «με σχοινιά ανθρώπου, με δεσμούς αγάπης» υποδεικνύει ότι ο Θεός μάς αγαπά με τη θεία αγάπη Του, όχι στο επίπεδο της θειότητας, αλλά στο επίπεδο της ανθρώπινης φύσης. Η αγάπη του Θεού είναι θεία, αλλά φτάνει σε μας με σχοινιά ανθρώπου, δηλαδή μέσω της ανθρώπινης φύσης του Χριστού:
 - α. Τα «σχοινιά» (οι μεταμορφώσεις, οι διαδικασίες), μέσα από τα οποία μας ελκύει ο Θεός, συμπεριλαμβάνουν την ενσάρκωση, τον ανθρώπινο βίο, τη σταύρωση, την ανάσταση και την ανάληψη του Χριστού. Μέσω όλων αυτών των βημάτων του Χριστού στην ανθρώπινη φύση Του, φτάνει σε μας η αγάπη του Θεού στη σωτηρία Του—Ιερ 31:3, Ιω 3:14, 16, 6:44, 12:32, Ρωμ 5:5, 8, Α' Ιω 4:8-10, 16, 19.
 - β. Πέρα από τον Χριστό, η παντοτινή αγάπη του Θεού, η αμετάβλητη αγάπη που μας υποτάσσει, δεν θα μπορούσε να υπεριοχύσει σε μας. Η αμετάβλητη αγάπη του Θεού υπεριοχύει επειδή αυτή η αγάπη είναι εν Χριστώ, με τον Χριστό, δια του Χριστού και για τον Χριστό.
 - γ. Η παντοτινή αγάπη του Θεού είναι πάντα νικηφόρα. Στο τέλος, παρά τις αποτυχίες και τα λάθη μας, η αγάπη του Θεού θα κερδίσει τη νίκη—Ρωμ 8:35-39.
- B. Η μεταμόρφωση του τριμερή ανθρώπου είναι η κίνηση του Θεού για να θεοποιήσει τον άνθρωπο, να τον συγκροτήσει με τον επεξεργασμένο και ολοκληρωμένο Τριαδικό Θεό. Όταν ο Θεός εμφανίστηκε στον Ιώβ, αυτός είδε τον Θεό για να Τον κερδίσει προκειμένου να μεταμορφωθεί από τον Θεό για τον σκοπό του Θεού—Ιώβ 38:1-3, 42:1-6, Β' Κορ 3:16-18, Εβρ 12:1-2α:
1. Το να βλέπουμε τον Θεό έχει ως αποτέλεσμα τη μεταμόρφωση της ύπαρξής μας στην εικόνα του Θεού. Επομένως, όσο περισσότερο Τον ατενίζουμε, ως το ολοκληρωμένο Πνεύμα μέσα στο πνεύμα μας, τόσο περισσότερο λαμβάνουμε όλα τα συστατικά Του μέσα στην ύπαρξή μας, ως το θείο στοιχείο που αποβάλλει το παλιό μας στοιχείο, ώστε ολόκληρη η ύπαρξή μας να γίνει καινούργια. Η Χριστιανική μας ζωή δεν είναι ζήτημα εξωτερικής αλλαγής, αλλά εσωτερικής μεταμόρφωσης—Β' Κορ 3:18, Ψλ 27:4, Γαλ 6:15-16.

© 2021 Living Stream Ministry

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

2. Μπορούμε να παραμένουμε στην καθημερινή διαδικασία της μεταμόρφωσης με το να στρέφουμε την καρδιά μας προς τον Κύριο, ώστε να μπορούμε να Τον αντικατοπτρίζουμε με ακάλυπτο πρόσωπο. Το ακάλυπτο πρόσωπο είναι η καρδιά που στρέφεται προς τον Κύριο—Β' Κορ 3:16-18:
 - α. Το να στρέφουμε την καρδιά μας προς τον Κύριο σημαίνει να αγαπάμε τον Κύριο. Όσο περισσότερο αγαπάμε τον Κύριο, τόσο περισσότερο η καρδιά μας θα είναι ανοιχτή προς τον Κύριο, και ο Κύριος θα έχει τον τρόπο να εξαπλώνεται από το πνεύμα μας σε όλα τα μέρη της καρδιάς μας.
 - β. Το να στρέφουμε την καρδιά μας προς τον Κύριο, ανοίγοντας την καρδιά μας στον Κύριο, αποτελεί το κλειδί για την αύξησή μας στη ζωή. Μπορούμε να ανοίξουμε την καρδιά μας στον Κύριο, απλά λέγοντας σε Αυτόν, «Ω Κύριε, Σ' αγαπώ. Θέλω να Σε ευαρεστώ».
 - γ. Καθώς ατενίζουμε τον Κύριο σε κάθε κατάσταση μας μέρα με τη μέρα (Ψλ 27:4), θα αντανakλούμε τη δόξα του Κυρίου και θα μεταμορφωνόμαστε στην εικόνα Του από δόξα σε δόξα.
 - δ. Πολλοί Χριστιανοί δεν είναι χαρούμενοι επειδή το Πνεύμα μέσα τους δεν είναι χαρούμενο (Εφ 4:30, βλ. Ψλ 16:11, 43:4, Πραξ 3:19-20, Εξ 33:11, 14-17, Εβρ 1:9, Ιερ 15:16, Ιω 15:9-11, Α' Ιω 1:3-4, Β' Ιω 12, Φιλ 4:4). Αν δεν στρέφουμε την καρδιά μας προς τον Κύριο για να αφήνουμε το Πνεύμα του Κυρίου να εξαπλώνεται από το πνεύμα μας στην καρδιά μας, θα αισθανόμαστε περιορισμένοι και καταπιεσμένοι.
 - ε. Όπου είναι το Πνεύμα του Κυρίου, υπάρχει ελευθερία (Β' Κορ 3:17). Αν κάποιος λέει ότι κάποια συνάθροιση είναι βαρετή, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε εσωτερικά ότι αυτός είναι βαριεστημένος. Αλλά αν στρέψουμε την καρδιά μας στον Κύριο, θα απολαύσουμε το Πνεύμα ως την ελευθερία μας.
 - στ. Εφόσον το απελευθερωτικό Πνεύμα έχει τον τρόπο να εξαπλώνεται σε όλη τα μέρη της καρδιάς μας, θα είμαστε απελευθερωμένοι, ανώτεροι και ελεύθεροι. Αυτή η ελευθερία είναι δόξα, που αποτελεί την παρουσία του Θεού και την έκφραση του Θεού. Νιώθουμε ευγενείς, έντιμοι και ένδοξοι επειδή μεταμορφωνόμαστε στην εικόνα Του—Β' Κορ 3:18, Γεν 1:26.
- Γ. Η μεταμόρφωση μας μεταφέρει από μία μορφή, τη μορφή του παλιού ανθρώπου, σε μία άλλη μορφή, τη μορφή του καινούργιου ανθρώπου. Ο Κύριος επιτυγχάνει αυτό το μεταμορφωτικό έργο δια της νέκρωσης του θανάτου του Χριστού—Β' Κορ 4:10-12, 16-18:
 1. Στην Β' προς Κορινθίους 4:10 ο Παύλος λέει ότι πάντα περιφέρουμε στο σώμα μας την νέκρωση του Ιησού. Η λέξη «νέκρωση» σημαίνει θανάτωση. Ο θάνατος του Χριστού μας θανατώνει—Α' Κορ 15:31, 36, Ιω 12:24-26, Β' Κορ 1:8-9.
 2. Ο θάνατος του Χριστού περιλαμβάνεται στο σύνθετο Πνεύμα. Το Πνεύμα είναι η εφαρμογή και η αποτελεσματικότητα του θανάτου του Χριστού—Εξ 30:22-25, Ρωμ 8:13.
 3. Η Χριστιανική ζωή είναι μια ζωή που συνεχώς θανατώνεται από το σύνθετο Πνεύμα. Αυτή η καθημερινή θανάτωση εκτελείται από το ενοικούν Πνεύμα μέσω του περιβάλλοντός μας, που αποτελεί το «θανατηφόρο όπλο».

© 2021 Living Stream Ministry

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

4. Υπό τη θεία και κυρίαρχη διευθέτηση του Θεού, τα πάντα συνεργούν προς το αγαθό μας, για τη μεταμόρφωσή μας, μέσω της νέκρωσης του θανάτου του Χριστού. Το «αγαθό» στην προς Ρωμαίους 8:28 δεν σχετίζεται με φυσικούς ανθρώπους, ζητήματα ή πράγματα. Μόνο ένας είναι αγαθός: ο ίδιος ο Θεός—Ακ 18:19:
 - α. Όλοι οι άνθρωποι, όλα τα ζητήματα και όλα τα πράγματα που σχετίζονται με μας αποτελούν τα μέσα του Αγίου Πνεύματος για να εργάζεται το αγαθό για μας, ώστε να μπορούμε να επιφορτιζόμαστε με το αγαθό (Ψλ 68:19α), με τον ίδιο τον Τριαδικό Θεό (βλ. Γεν 45:5, 50:20).
 - β. Όλοι οι άνθρωποι και όλες οι καταστάσεις που σχετίζονται με μας διευθετούνται από το Πνεύμα του Θεού, για να συμβαδίζουν με το έργο Του μέσα μας, ώστε να μπορούμε να μεταμορφωθούμε και να συμμορφωθούμε στην εικόνα του Πρωτότοκου Υιού του Θεού—βλ. Μτ 10:29-31.
- Δ. Η μεταμόρφωση πραγματοποιείτε μέσα μας καθώς βιώνουμε τη διαπαιδαγώγηση του Αγίου Πνεύματος—Ρωμ 8:2, 28-29, Εβρ 12:5-14:
 1. Το έργο του Πνεύματος μέσα μας συγκροτεί μία καινούργια ύπαρξη για μας, ενώ το έργο του Πνεύματος εξωτερικά γκρεμίζει κάθε πτυχή της φυσικής μας ύπαρξης μέσω του περιβάλλοντός μας—βλ. Ιερ 48:11.
 2. Πρέπει να συνεργαζόμαστε με το Πνεύμα που ενεργεί μέσα μας και να δεχόμαστε το περιβάλλον που ο Θεός έχει διευθετήσει για μας—Φιλ 4:12, Εφ 3:1, 4:1, 6:20, Α' Κορ 7:24.

III. Η διακονία είναι η έκβαση της αποκάλυψης με την οδύνη—ό,τι βλέπουμε υφαίνεται μέσα μας μέσω της οδύνης. Επομένως, αυτό που διακονούμε είναι αυτό που είμαστε:

- A. Παρόλο που οι διάκονοι είναι πολλοί, έχουν μόνο μία διακονία—τη διακονία της καινής διαθήκης για την επίτευξη της οικονομίας του Θεού στην Καινή Διαθήκη. Η συνεργασία μας με τον Χριστό είναι για την εκτέλεση αυτής της μοναδικής διακονίας, που είναι η διακονία του Χριστού στους ανθρώπους για την οικοδόμηση του Σώματός Του—Πραξ 1:17, Εφ 4:11-12, Α' Τιμ 1:12, Β' Κορ 4:1, 6:1α.
- B. Συνολικά, το Σώμα έχει μία μοναδική, συλλογική διακονία, αλλά επειδή αυτή η διακονία είναι η υπηρεσία του Σώματος του Χριστού και επειδή το Σώμα έχει πολλά μέλη, το κάθε μέλος έχει τη δική του υπηρεσία για την εκτέλεση αυτής της μοναδικής διακονίας—Πραξ 20:24, 21:19, Β' Τιμ 4:5, Κολ 4:17.
- Γ. Η διακονία είναι για να διακονούμε τον Χριστό που έχουμε βιώσει. Αυτή η διακονία αποτελείται, παράγεται και διαμορφώνεται από τις εμπειρίες του πλούτου του Χριστού, τις οποίες αποκτούμε μέσω της οδύνης, των εξαντλητικών πιέσεων, και της θανάτωσης του σταυρού—Πραξ 9:15-16, Κολ 1:24, Φιλ 3:10, Α' Τιμ 4:6, Β' Κορ 1:4 6, 8-9, 12, 3:3, 6:
 1. Η διακονία του Πνεύματος είναι να φτάσουμε στο αποκορύφωμα της θείας αποκάλυψης, με το να διακονούμε με τον Χριστό, ως το Πνεύμα που δίνει ζωή—Β' Κορ 3:8-9, 6, 3, Απ 22:17α.
 2. Η διακονία της δικαιοσύνης είναι να εισέλθουμε στον βίο του Θεανθρώπου με το να διακονούμε με τον Χριστό, ο οποίος δεν είναι μόνο η αντικειμενική μας δικαιοσύνη αλλά και η υποκειμενική μας δικαιοσύνη, που ζούμε για τη γνήσια έκφραση του Χριστού—Ρωμ 5:17, Φιλ 3:9, Απ 19:8.

© 2021 Living Stream Ministry

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.

3. Η διακονία της συμφιλιώσης είναι να ποιμαίνουμε τους ανθρώπους σύμφωνα με τον Θεό (στην ενότητα με τον Χριστό στην ουράνια διακονία της ποιμανσης), με το να διακονούμε με τον Χριστό ως τον λόγο της συμφιλιώσης, ώστε να μπορούμε να φέρνουμε τους ανθρώπους του Θεού στο πνεύμα τους, που είναι τα Άγια των Αγίων, ώστε να γίνουν εν πνεύματι άνθρωποι—Β' Κορ 5:18-20, Ιω 21:15-17, Α' Πε 5:2-4, 2:25, Απ 1:12-13, Εβρ 10:19, 22, Α' Κορ 2:15.
 4. Όταν εισέλθουμε πλήρως σε αυτή τη θαυμάσια διακονία με τις τρεις πτυχές της, ο Κύριος θα έχει τον τρόπο να οδηγήσει τις εκκλησίες σε μια καινούργια αναζωπύρωση.
- Δ. Η θλίψη είναι η γλυκιά επίσκεψη και η ενσάρκωση της χάρης με όλα τα πλούτη του Χριστού. Η χάρη μας καταλαμβάνει κυρίως με τη μορφή της θλίψης—Α' Κορ 12:7-10:
1. Μέσω των θλίψεων, η επίδραση της θανάτωσης του σταυρού του Χριστού στη φυσική μας ύπαρξη εφαρμόζεται σε μας από το Άγιο Πνεύμα. Αυτό ανοίγει τον δρόμο για την προσθήκη του Θεού της ανάστασης μέσα μας—Β' Κορ 1:8-9, 4:16-18.
 2. Η θλίψη παράγει την υπομονή, η οποία παράγει το χαρακτηριστικό της δοκιμής—μια δοκιμασμένη αρετή ή ιδιότητα που απορρέει από το να υπομένουμε και να βιώνουμε τη θλίψη και τη δοκιμασία—Ρωμ 5:3-4.
- Ε. Ο Θεός εκχύθηκε σαν αγάπη στις καρδιές μας μαζί με το Άγιο Πνεύμα, το οποίο δόθηκε σε μας, που αποτελεί την κινητήρια δύναμη μέσα μας, ώστε να μπορούμε να υπερνικάμε σε όλες τις θλίψεις μας. Επομένως, όταν υπομένουμε κάθε είδος θλίψης, δεν ντροπιαζόμαστε αλλά ζούμε τον Χριστό για να Τον μεγαλύνουμε—Ρωμ 5:5, 8:31-39, Β' Κορ 5:14-15, Φιλ 1:19-21α.

© 2021 Living Stream Ministry

Υλικό που προστατεύεται από πνευματικά δικαιώματα, μεταφρασμένο με άδεια από το LSM.

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.